

700.000

Llocs de treball nets suposarà la implantació d'un model econòmic circular a Europa fins a l'any 2030

Els treballadors tornen a les fàbriques

XAVIER CERVERA

La transició cap a una economia circular es veu com una oportunitat per a la reindustrialització d'Europa

Lorena Farràs Pérez

L'actual model econòmic lineal (caracteritzat per una lògica d'extracció, producció i residus) ha portat Europa a perdre una part important del teixit industrial. Amb la transició cap a una economia circular, el Vell Continent espera reindustrialitzar-se i recuperar llocs de treball vinculats a processos industrials.

“Un informe de la UE preveu la creació de 700.000 llocs de treball nets fins a l'any 2030 i hi ha estudis que són encara molt més optimistes”, assenyala Carles Rivera, coordinador gerent del Pacte Industrial de la Regió Metropolitana de Barcelona. Això no significa que no hi hagi destrucció de llocs de treball –“que n'hi haurà”, adverteix Rivera–, però els llocs de treball que es creïn seran més que els que desapareguin. Sònia Ruiz, fundadora i directora executiva de Noima i col·laboradora acadèmica a Esade, destaca que “la generació d'ocupació es donarà tant entre els perfils més qualificats com en els menys qualificats”.

L'economia circular es basa en tres principis: la prevenció en l'ús de matèries primeres i energia, l'augment de la durabilitat dels productes i la maximització de la valorització de les matèries una

vegada que s'acaba la vida útil dels productes. És a dir, es vol aconseguir que l'economia sigui un cercle tancat en què no calgui extreure nous recursos perquè es reutilitzaran les matèries en circulació.

Partint d'aquesta nova forma de producció, l'estudi *Perfils professionals i necessitats de formació per a l'economia circular a la indústria* determina que es crearan llocs de treball relacionats amb l'ecodisseny, l'economia funcional, la reutilització i reparació de productes, la refabricació o re-

DADA

Més creixement
En el marc d'una
economia circular, per
al 2030 el PIB europeu
podria créixer fins a un

11%

manufatura, el reciclatge o l'ecologia industrial. Tots són llocs de treball “de més proximitat, més estables i menys exposats a la substitució per robots”, afirma Jordi Oliver, fundador i director executiu de l'estudi d'ecoinnovació Inèdit. En definitiva, es tracta de llocs de treball més difícilment externalitzables a països de fora de la Unió Europea.

Aquests canvis al mercat laboral, encara incipients, exigeixen nous perfils i aptituds professionals. “Es necessiten perfils més híbrids i transversals, persones que sàpiguen col·laborar i treballar en equip, amb visions més generalistes, creatives, innovadores i emprenedores”, assenyala Ruiz. També l'educació, de les escoles a les universitats, haurà “de passar de l'actual paradigma lineal al circular”, afirma l'experta. D'altra banda, aquesta nova manera de produir requerirà l'adaptació dels qui vegin perillar els seus llocs de treball pels canvis futurs.

Entre els sectors que seran generadors nets d'ocupació, Rivera destaca els relacionats amb el disseny de productes, la manufactura, el tractament de residus o el reciclatge. En canvi, el sector de la construcció tradicional, la mineria i altres activitats extractives perdran ocupació, assenyala el coordinador gerent del Pacte Industrial.

Els tres experts consultats van participar en una jornada sobre l'economia circular organitzada pel Palau Macaya de La Caixa i el Pacte Industrial. ●

LLIBRES

Justo Barranco

El mapa del tresor

MONEYLAND
Oliver Bullough
Principal de los
Libros
392 p. | Paper
18,90 € |
e-book, 8,99 €

● Jardins aquàtics, un camp de golf, un temple grec, ● un vedat de caça amb senglars, una cabana de fusta de cinc pisos, cascades, estàtues de déus grecs, quadres milionaris i televisors davant els lavabos. Podria ser la llista d'excentricitats de la residència d'un milionari dels Estats Units amb vel·leïtats polítiques. Però l'extrafollària llista és part del que van trobar els revolucionaris ucraïnesos que van fer caure el 2014 el president Víktor Ianukóvitx al seu palau presidencial. Un palau propietat seva i construït mentre percebia un salari públic. Una de les moltes possessions de l'electe Ianukóvitx en un país saquejat que pagava els antiretrovirals al doble del preu real i tenia nens amb pòlio per la deficient vacunació.

El periodista britànic Oliver Bullough afegeix a *Moneyland* que tant el palau presidencial com les empreses carboneres o els palaus a Crimea de Ianukóvitx... eren propietat d'empreses establertes a l'estranger. A paradisos fiscals del Carib, Xipre o Londres, perquè Occident també accepta ocultar fortunes. I Ianukóvitx és només un de la llarga llista de polítics, especialment de països en desenvolupament i de l'ex-URSS, que segueix *Moneyland*, un llibre sobre la intricada xarxa de paradisos fiscals, advocats i enginyeria financera que constitueix tot un país dels diners. Que va des de les illes Verges Britàniques a Jersey, Panamà, Lichtenstein, Delaware, Nevada, les Caïman, Libèria o Suïssa. Un país difús que fa que els sàtrapes africans i els evasors occidentals tinguin avantatges únics que són part de l'augment de la desigualtat social: els diners són internacionals però les lleis no, i els rics poden viure de veritat globalment, seleccionant la legislació i el passaport que més els beneficia en cada moment.

Els diners sempre acaben als mateixos llocs, siguin Londres, Nova York o Miami, es eviten impostos i es protegeixen davant la confiscació. Uns diners que es blanquegen a través de les mateixes estructures legals en el mateix grapat de jurisdiccions. És el costat fosc de la globalització i, recorda Bullough, la situació va ser similar després de la Primera Guerra Mundial. I va portar a l'extremisme i la guerra. El sistema de Bretton Woods va provar de canviar-ho evitant que els diners fluïssin entre països per especular, però en els anys vuitanta es va desmantellar. I avui *Moneyland* és un país sense mapa oficial, però que es troba a tot arreu.

LOS NUEVOS MAGOS DEL MERCADO
Jack D. Schwager
Valor editions
528 p. | Paper 32 €

● Els mercats no són aleatoris, per molts acadèmics que hagin defensat la hipòtesi del mercat eficient, assegura Jack D. Schwager, que s'ha dedicat dues dècades a l'anàlisi de mercats de futurs. I els mercats no són aleatoris, afirma, perquè es basen en el comportament humà, especialment el de les masses, el qual no és aleatori. Hi ha un milió de maneres de guanyar diners als mercats, però totes són difícils de trobar, i a parer seu el secret de l'èxit no és cap elaborada teoria ni algun indicador decisiu, sinó cada individu. Després de les entrevistes fetes a nombrosos *traders* per al seu llibre *Los nuevos magos del mercado*, ha conclòs que sobresortir en el *trading* requereix talent i dura disciplina, no és qüestió d'atzar. I a més a més la paciència és crucial. Si al seu anterior llibre, *Los magos del mercado*, entrevistava gent com Ed Seykota –que recomanava mirar només les portades dels diaris, i no l'interior, per obtenir la informació important sobre les tendències del mercat–, ara parla amb Bill Lipschutz, a qui anomena “el sultà de les divises”; Monroe Trut, “el millor retorn que el baix risc pot comprar”, o Al Weiss, “l'enciclopèdia humana dels gràfics”.